

Pe drumul *Șiștovului* intră în 1385 pelerinii germani Peter Sparnau și Ulrich von Tennstädt, venind din Bulgaria; străbătând Rușii de Vede, Slatina, Argeș și Cîmpulung, ei ajung în Transilvania, la Sibiu¹. Într-un act din 23 iulie (1512—1513) și în altele ulterioare, câteva terenuri, bălți și gîrle cu pește sînt delimitate « pînă la drumul *Șiștovului* » și la vadul cu același nume².

Din secolul al XIV-lea sînt menționate și drumurile pornind de la *Giurgiu*. Unul se îndrepta spre nord-est la București și de aici la Brașov (prin Tîrgșor, pe valea Prahovei sau prin Tîrgoviște, Cîmpulung, Rucăr, Bran); al doilea apuca spre nord-vest, la Pitești, și de aici iarăși spre Transilvania. Însemnătatea lor apare din luptele date de Mircea cel Bătrîn, Dan al II-lea și Vlad Tepeș pentru controlul acestei intrări în Țara Românească, apărută de cetatea *Giurgiuului*, înălțată tot la sfîrșitul secolului al XIV-lea și considerată de voievodul Vlad Dracu drept « tîria tuturor creștinilor »³. În documente, « calea *Giurgiuului* » este amintită întîia dată la 27 septembrie 1461⁴.

Un alt drum de legătură cu Peninsula Balcanică a fost acela al *Dristorului*: cetatea de aici, controlînd un vechi vad, este cunoscută sub stăpînirea romană, bizantină și bulgară; Mircea cel Bătrîn a ținut-o de asemenea între 1404 și 1417, apărînd-o împotriva atacurilor otomane⁵. Aici, notează în 1445 cronicarul Wallerand de Wavrin, se află « o trecere de mare însemnătate pentru Țara Românească »⁶. Drumul *Dristorului* pornea de la Dunăre spre nord pînă la Ialomița, apoi pe riu în sus la Gherghița, Tîrgșor, Tîrgoviște, Cîmpulung și Bran, pînă în Transilvania. Trei sate, Schei, Porumbul și Obrăjje — în apropierea Urziceniilor de azi — ajungeau cu pămînturile lor « . . . pînă în drumul *Dristorului* . . . »⁷. O astfel de delimitare arată cît de mult a fost folosită această cale ce servea, chiar în mijlocul cîmpiei muntene, departe de fluviu, ca un cunoscut punct de reper⁸.

Toponimia astfel cercetată aduce o dovadă directă a continuității traficului cu Peninsula Balcanică. Drumurile Diului (Vidin), Țibrului, Nicopolei, *Șiștovului*

¹ N. Iorga, *Acte și fragmente*, vol. III, 1—2. Pentru identificarea traseului: N. Iorga, *Istoria comerțului românesc*, vol. I, p. 55; idem, *Un vechi căldător german în sec. XIV la noi; rectificări de interpretare* în RI, XXIII (1937), p. 25.

² *DIR*, XVI, B, 1, p. 81 (nr. 79) și actele din mai 1531 și 18 aprilie 1533; XVI, B, 2, p. 98 și 135; din 13 iunie 1588; XVI, B, 5, p. 365 (nr. 384) care atestă prin vechimea satului respectiv și existența drumului în sec. XV. Cf. doc. din (1 sept. 1475 — 31 aug. 1476) și (1 sept. 1488—31 aug. 1489); *ibidem*, XIII—XIV—XV, B, p. 156 și 193 (nr. 153 și 199). Vezi și mai jos, despre vama *Șiștovului* p. 190.

³ I. Bogdan, *Documente*, p. 80 (nr. LV); N. A. Constantinescu, *Cetatea Giurgiuului*, în «AAR. Mem. sect. ist.», seria a 2-a, t. XXXVIII (1915—1916), p. 499—501; *Cronica lui Wallerand de Wavrin*, ed. N. Iorga, p. 132.

⁴ *DIR*, XIII—XIV—XV, B, p. 132 (nr. 124). Vezi și doc. din 1505 și 20 mai 1583.

⁵ P. S. Năsturel, *op. cit.* Cf. « Studii », an. V, 1952, nr. 3, p. 210—212.

⁶ *Cronica lui Wallerand de Wavrin*, ed. N. Iorga, p. 109.

⁷ *DIR*, XVI, B, 1, p. 104 (nr. 103). Aceeași toponimie în delimitarea satului Lupșanul, vezi actele din 10 noiembrie 1579, 12 dec. 1579, 27 ianuarie 1581; *ibidem*, XVI, B, 4, p. 425 și 436 (nr. 427 și 436) și XVI, B, 5, p. 11 (nr. 11). Localizarea satelor citate mai sus s-a efectuat după: *ibidem*, B, *Indicele numelor de locuri*, întocmit de Ion Donat (responsabil), S. Caracaș, Gh. Cioran, N. Ghinea, M. Kandel, Gr. Popescu și Th. Rădulescu, București, 1956. Identificările pe hartă: *Ghidul automobilistului*, București, 1960, și *Istoria României*, vol. II, în « Harta economică a țărilor române în sec. XIV—XVI ».

⁸ Pentru drumurile Țării Românești, vezi și: St. Meteș, *Relațiile Țării Românești cu Ardealul pînă în secolul XVIII*, Sighișoara, 1921, p. 12 și 19—21; N. Iorga, *Points de vue sur l'Histoire du commerce de l'Orient au moyen-âge*, Paris, 1924, p. 93—94; același: *Drumurile de comerț createoare ale satelor românești*, București, 1928.